

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/97/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214200183
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6214200183.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a členov senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom 851 02 Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom 851 02 Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: L. O., narodená XX.XX.XXXX, bytom XXX XX V. A., B. XXX/XX, do 30.06.2016 za účasti dovtedajšieho vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom 080 01 Prešov, Námestie legionárov 5, IČO: 42 176 778, zastúpený splnomocneným advokátom JUDr. Andrejom Cifrom, so sídlom Advokátska kancelária 984 01 Lučenec, Janka Kráľa 5/A, o zaplata 38,92 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu zo dňa 13.06.2016 proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš číslo konania 12C/112/2016-64 zo dňa 19.05.2016, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš číslo konania 12C/112/2016-102 zo dňa 21.02.2017 a opravným uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš číslo konania 12C/112/2016-105 zo dňa 01.03.2017, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš číslo konania 12C/112/2016-64 zo dňa 23.05.2016 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš číslo konania 12C/112/2016-102 zo dňa 21.02.2017 a opravným uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš číslo konania 12C/112/2016-105 zo dňa 01.03.2017, vo výroku, ktorým uložil povinnosť žalobcovi nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom 080 01 Prešov, Námestie legionárov 5, IČO: 42 176 778, zastúpenému splnomocneným advokátom JUDr. Andrejom Cifrom, so sídlom Advokátska kancelária 984 01 Lučenec, Janka Kráľa 5/A, na účet splnomocneného advokátom trovy konania v sume 59,78 eur p o t v r d z u j e .

II. Vo zvyšnej časti zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

III. Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom 080 01 Prešov, Námestie legionárov 5, IČO: 42 176 778, zastúpený splnomocneným advokátom JUDr. Andrejom Cifrom, so sídlom Advokátska kancelária 984 01 Lučenec, Janka Kráľa 5/A, n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú, nakoľko Zmluvu o pôžičke zo dňa 16.10.2009, uzatvorenú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou, ktorou sa zaviazal právny predchodca žalobcu poskytnúť žalovanej pôžičku vo výške 545,16 eur za dohodnutých podmienok, vyhodnotil ako spotrebiteľskú zmluvu, ktorou bol spotrebiteľke poskytnutý spotrebiteľský úver a podrobil zmluvu kontrole z hľadiska skúmania obsahu zákonných náležitostí podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o pôžičke. Súd konštatoval, že zmluva neobsahuje zákonné náležitosti v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 zákona číslo 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, konkrétne obligatórne náležitosti podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. g/, h/, i/ a j/ zákona č. 258/2001 Z.z. a v dôsledku absencie týchto obligatórných náležitostí v zmysle ustanovenia § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. súd posúdil

daný spotrebiteľský úver ako bezúročný a bez poplatkov. Súd ďalej konštatoval, že mal preukázané, že zo strany právneho predchodcu žalobcu bola žalobkyni vyplatená suma 331,04 eur, pričom žalovaná zaplatila žalobcovi na splátkach spolu sumu 516,08 eur a keďže žalovaná na úhradách splátok poskytla viac ako bola výška pôžičky, súd následne žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. v znení platnom a účinnom v čase vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie a keďže bola žalovaná v konaní procesne úspešná, avšak v spojení s predmetným konaním jej žiadne trovy nevznikli, súd preto vyslovil, že žalovanej náhradu trov konania nepriznáva a priznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej voči žalobcovi, ako procesne neúspešnému účastníkovi konania a uložil mu povinnosť nahradiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka trovy konania v sume 59,78 eur, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a to za 2 špecifikované úkony právnej služby podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1, § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. (prevzatie a príprava zastúpenia a písomné vyjadrenie vo veci samej) a k nim prináležiace režijné paušály.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v rozsahu výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane žalovanej podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Žalobca má za to, že v danom prípade bola namieste aplikácia ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p., keďže ide o drobný spor. V prípade trov vedľajšieho účastníka nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie a bránenie práva. Nárok na náhradu trov právneho zastúpenia nemožno priznať, ak sa určité procesné podania nadbytočne opakujú bez uvedenia nových, procesne významných skutočností. Podania vedľajšieho účastníka sú abstraktné, všeobecné, bez znalosti prejednávanej veci s automaticky uplatňovanou nedôvodnou námietkou premlčania. Podobný záver prijali viaceré všeobecné súdy, tento záver vyplynul aj z rozhodnutí NS SR sp. zn. 7 MCdo 15/2014 a sp. zn. 6 MCdo 5/2013. Zastáva názor, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť samo z podstaty svojej existencie schopné poskytovať právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Ak združenie už v čase svojej registrácie aktívne pôsobilo v oblasti ochrany spotrebiteľa, znamená to, že už v tomto čase muselo spĺňať základné materiálne a personálne predpoklady na vykonávanie aktívnej činnosti v tejto oblasti. Spotrebiteľské združenie musí byť spôsobilé poskytnúť kvalifikovanú pomoc spotrebiteľovi, pretože ide o oblasť, v ktorej by sa mal vedľajší účastník vyznať. Žalobca má z vlastných skúseností vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu žalovaného. Tým, že sa dáva spotrebiteľské združenie v konaniach pred súdmi zastupovať, dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a navodzuje tak dojem, že účelom vstupu do konania nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi súd neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konania podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR. Žalobca v závere odvolania zhrnul, že právne zastúpenie vedľajšieho účastníka v predmetnom konaní považuje za nadbytočné, účelové a nevhodné a navrhuje preto odvolaním napadnutý rozsudok vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka zmeniť tak, že vedľajšiemu účastníkovi odvolací súd náhradu trov konania neprizná. Pre prípad úspechu si uplatnil a vyčíslil trovy odvolacieho konania.

3. K odvolaniu žalobcu sa vyjadroval dovtedajší vedľajší účastník na strane žalovanej. V úvode vyjadrenia zdôraznil, že spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný práve v dôsledku aktivity združenia HOOS a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti tohto združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľov, sú trovy konania, náhradu ktorých požaduje, objektívne účelné. Združenie predložilo meritórne podanie datované dňa 05.05.2016, ktorým pomáhalo a podporovalo žalovanú v konaní a naplnilo cieľ ochrany spotrebiteľa. Žalobca je ekonomicky silným a odborne pripraveným podnikateľským subjektom a je to práve žalobca, ktorý masovo zneužíva poskytovanie právnych služieb pri podávaní formulárových žalôb a písomných podaní za účelom obohatenia sa na úkor žalovaných - spravidla nemajetných spotrebiteľov. Poznamenal, že ochrana spotrebiteľa v predchádzajúcom období bola na pomerne nízkej úrovni a stav zaťaženia súdov zneužívali dodávatelia, ktorí podávali a stále podávajú množstvá žalôb založených na dubióznych tituloch. Trovy vzniknuté združeniu považuje jednoznačne za účelne vynaložené. Ak by nemajetnému združeniu bolo odmietnuté právo na plnú náhradu trov konania, de facto by to znamenalo nemožnosť reálnej ochrany spotrebiteľov. Dovtedajší vedľajší účastník na podporu svojho stanoviska poukázal na viaceré rozhodnutia všeobecných súdov. V závere vyjadrenia k odvolaniu žalobcu zhrnul, že mu vznikli v konaní trovy z titulu právneho zastúpenia, ktoré si riadne uplatnil a má na ne zákonný nárok. Vedľajší účastník svojou činnosťou napína ciele politiky EÚ v oblasti ochrany práv spotrebiteľov. Na základe uvedeného potom vedľajší účastník na strane žalovanej navrhuje rozsudok prvoinštančného súdu v napadnutom

výroku o trovách vedľajšieho účastníka na strane žalovanej ako vecne správne potvrdiť a súčasne si uplatnil a vyčísliť aj trovy odvolacieho konania za vyjadrenie k odvolaniu žalobcu.

4. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

5. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku - ďalej „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

6. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Podľa ustanovenia § 470 ods. 2 Civilného sporového poriadku, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

8. Podľa ustanovenia § 470 ods. 4 CSP konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo.

9. Odvolací súd považuje za potrebné v prvom rade poukázať na skutočnosť, že odo dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť nový procesný predpis zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok. V zmysle intertemporálneho ustanovenia § 470 ods. 1 CSP sa ustanovenia Civilného sporového poriadku aplikujú aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Odvolacie konanie v predmetnej veci začalo dňom 13.06.2016 (podaním odvolania), teda za účinnosti predchádzajúcej právnej úpravy Občianskeho súdneho poriadku. Žalobca namietal odvolaním výrok rozsudku súdu prvej inštancie ohľadom nároku i výšky trov konania (vychádzajúc z ním navrhovaného odvolacieho petitu). Podľa ustanovenia § 470 ods. 4 CSP konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo. Z uvedeného dôvodu zachovania kauzálnej príslušnosti rozhodol krajský súd o odvolaní voči výroku o trovách konania v celom jeho rozsahu, teda ohľadom právneho základu a nároku na náhradu trov konania, ako aj o výške priznaných trov konania.

10. Odvolací súd sa v prvom rade vysporiadal v odvolacom konaní s procesným postavením Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom 080 01 Prešov, Námestie legionárov 5, IČO : 42 176 778, ktoré do 30. 06. 2016 vystupovalo v konaní v procesnom postavení ako vedľajší účastník na strane žalovanej podľa právnej úpravy platnej a účinnej do 30. 06. 2016. Nová právna úprava zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku procesný inštitút vedľajšieho účastníka neupravuje. Nakoľko intertemporálne ustanovenia Civilného sporového poriadku neobsahujú prechodné ustanovenie, podľa ktorého by zostalo zachované procesné postavenie dovtedajších vedľajších účastníkov konania, ktorí vstúpili do konaní podľa ustanovenia § 93 ods. 1 a 2 O.s.p., je nutné prijať záver, že ich procesné účastníctvo aj v doposiaľ neskončených konaniach ex lege zaniklo. Ani inštitút osobitného subjektu konania, ktorý upravuje súčasné ustanovenie § 95 Civilného sporového poriadku svojim obsahom a účelom nezodpovedá právnej úprave inštitútu vedľajšieho účastníka podľa ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p. a preto ani s poukazom na ustanovenie § 470 ods. 2 CSP nemožno vyvodiť, že procesné účastníctvo dovtedajších vedľajších účastníkov, ktorí vstúpili do konaní podľa ustanovenia § 93 ods. 1 a 2 O.s.p. v právoplatne neskončených konaniach trvá, pokiaľ nová procesná úprava už tento procesný inštitút nepozná a súčasne ani v prechodných ustanoveniach im zachovanie pôvodného procesného postavenia nepriznáva. Vychádzajúc z dikcie terajšej právnej úpravy Civilného sporového poriadku je bývalému inštitútu vedľajšieho účastníka najbližší procesný inštitút „intervenienta“ upravený v ustanoveniach § 81 až 85 Civilného sporového poriadku, predpokladom ktorého účasti v spore je však nevyhnutne právny záujem na výsledku konania a „osobitný subjekt“ upravený v ustanovení § 95 Civilného sporového poriadku, ktorým môže byť orgán verejnej moci, alebo právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, ktorých môže súd aj

bez návrhu do konania pribrať na ochranu práv strany, avšak predpokladom ktorého účasti v spore je výslovný súhlas strany, na ochranu ktorej má vystupovať.

11. Podľa ustanovenia § 95 ods. 1 Civilného sporového poriadku na ochranu práv strany môže súd aj bez návrhu do konania pribrať orgán verejnej moci, v pôsobnosti ktorého je ochrana základných ľudských práv a slobôd, alebo právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, ak s tým strana, na ochranu práv ktorej má vystupovať, súhlasí.

12. Hoci ani dovtedajší vedľajší účastník na strane žalovanej, ani samotná žalovaná nepodali osobitný návrh na jeho pripustenie do odvolacieho konania podľa ustanovenia § 95 CSP v procesnom postavení osobitného subjektu, no odvolací súd, dôsledne rešpektujúc v súčasnosti platnú právnu úpravu obsiahnutú v ustanovení § 95 ods. 1 CSP, umožňujúcu súdu aj bez návrhu pribrať do konania právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, si prejudiciálne vyhodnotil, že na pribratie dovtedajšieho vedľajšieho účastníka do konania neboli v danom prípade naplnené zákonné podmienky a predpoklady, a to najmä s poukazom na predmet a odvolaním vymienený rozsah odvolacieho konania, ktorým je len výrok rozsudku súdu prvej inštancie o náhrade trov konania. Odvolací súd zdôrazňuje, že podľa ustanovenia § 95 ods. 1 CSP je na zvážení súdu, či je potrebná účasť takéhoto subjektu v konaní (vychádzajúc striktnie z dikcie ustanovenia § 95 ods. 1 CSP „môže súd aj bez návrhu do konania pribrať“). Pokiaľ však už rozsudok súdu prvej inštancie je už v štádiu odvolacieho konania právoplatný v merite veci a predmetom odvolacieho konania sú už len trovy konania, nie je dôvod a ani účelné pribrať do konania tzv. osobitný subjekt, pretože jeho účasť nie je potrebná z hľadiska sledovania ochrany práv strany - spotrebiteľky. Odvolaním bol napadnutý výrok rozsudku, ktorý sa práv ani povinností spotrebiteľky nedotýka. Na ochranu práv strany - žalovanej preto nie je potrebné, ani hospodárne a účelné - z uvedených dôvodov pribrať žiadny subjekt, ktorý by vystupoval v konaní ako osobitný subjekt podľa ustanovenia § 95 CSP.

13. Napriek tomu, že dovtedajší vedľajší účastník už v čase rozhodovania odvolacieho súdu nemal procesné postavenie vedľajšieho účastníka a ani strany sporu, za účelom nutnosti rešpektovania legitímnych očakávaní dovtedajších účastníkov konania a v záujme zachovania právnej istoty bol odvolací súd povinný rozhodnúť o odvolaní smerujúcom voči výroku súdu prvej inštancie priamo sa dotýkajúceho práv dovtedajšieho vedľajšieho účastníka, nakoľko s poukazom na prechodné ustanovenie § 470 ods. 2 Civilného sporového poriadku právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované; rovnako, ako aj funkčná príslušnosť odvolacieho súdu rozhodnúť v rozsahu podaného odvolania.

14. Odvolací súd sa následne zameril na preskúmania rozsudku súdu prvej inštancie v rozsahu podaného odvolania (§ 379 a 380 CSP).

15. Podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. v znení platnom a účinnom v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

16. Trovy konania sú, okrem iného, aj trovy právneho zastúpenia, ak je zástupcom advokát (§ 137 O.s.p.).

17. Podľa ustanovenia § 251 Civilného sporového poriadku, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

18. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

19. Súd meritórne vo veci rozhodol rozsudkom číslo konania 12C/112/2016-64 zo dňa 19.05.2016 a žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol, pričom v odôvodnení rozsudku konštatoval, že Zmluva o pôžičke zo dňa 16.10.2009 uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou, neobsahuje zákonné náležitosti v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. g/, h/, i/ a j/ zákona číslo 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v dôsledku čoho v zmysle ustanovenia § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. súd posúdil daný spotrebiteľský úver ako bezúročný a bez poplatkov. Nakoľko mal potom preukázané,

že žalovaná na splátky pôžičky zaplatila viac, ako jej bola suma pôžičky poskytnutá, súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. Rozsudok súdu vo veci samej už nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods. 3 CSP). Procesne úspešným účastníkom/stranou sporu tak je jednoznačne žalovaná a dovtedajší vedľajší účastník na jej strane, ktorým v zmysle zásady obsiahnutej v ustanovení § 142 ods. 1 O.s.p. v znení platnom a účinnom v čase rozhodovania súdu prvej inštancie prináležalo právo na náhradu trov konania za predpokladu vyplývajúceho z ustanovenia § 151 ods. 1 a 2 O.s.p. v platnom a účinnom znení v čase vyhlásenia rozsudku.

20. Ohľadom úvahy súdu pri rozhodovaní o náhrade trov konania však je nevyhnutné dôsledne skúmať účelnosť vynaloženia a dôvodnosť uplatnenia trov, ktorých náhrada sa má priznať a vždy v každej veci vychádzať z konkrétnych okolností daného konania. Nie všetky trovy konania aj procesne úspešného účastníka možno mať za účelne vynaložené na bránenie či uplatňovanie práva.

21. V konkrétnom prípade Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom 080 01 Prešov, Námestie legionárov 5, IČO : 42 176 778, ohlásilo svoj vstup do konania na strane žalovanej procesným podaním zo dňa 12.02.2014, s ohľadom na predmet konania - spor vyplývajúci zo spotrebiteľského vzťahu a vzhľadom na postavenie žalovanej, ako spotrebiteľky. Súd mal z vlastnej rozhodovacej činnosti preukázané, že ide o právnickú osobu založenú za účelom ochrany spotrebiteľov podľa zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, pričom jeho vstup do konania umožňovalo ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p. v znení účinnom ku dňu ohlásenia vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Procesným podaním zo dňa 05.05.2016 vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom 080 01 Prešov, Námestie legionárov 5, IČO : 42 176 778, sa vyjadrilo k meritu veci a vznieslo konkrétne výhrady voči absencii obligatórnych náležitostí zmluvy o pôžičke z hľadiska požiadaviek osobitnej právnej normy zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

22. Súd vo veci meritórne rozhodol a nárok voči žalovanej zamietol z dôvodu konštatovania bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o pôžičke, ako zákonného následku absencie obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa ustanovenia § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z., teda z totožných dôvodov, aké v konaní uvádzal dovtedajší vedľajší účastník a táto skutočnosť je potom zásadná aj z hľadiska rozhodovania súdu o náhrade trov konania. Procesný úspech žalovanej v konaní bol v priamej príčinnej súvislosti s aktivitou dovtedajšieho vedľajšieho účastníka, ktorý na podporu jej záujmov produkoval konkrétne argumenty spochybňujúce zákonnosť uplatneného nároku žalobcu voči spotrebiteľovi, tieto argumenty vyplývali priamo z dôsledného rešpektovania spotrebiteľského práva a preto je zřejmé, že pôsobenie tohto vedľajšieho účastníka v danom konkrétnom konaní bolo v danom čase účelné a efektívne. Jeho procesné úkony mali zásadný vplyv na ďalší priebeh konania a na výsledok konania a preto dovtedajšiemu vedľajšiemu účastníkovi prináležalo v zmysle dovtedajšej právnej úpravy právo na náhradu trov konania, spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia.

23. Žalobca argumentuje, že zo samotnej podstaty, predmetu činnosti a účelu, za ktorým bolo občianske združenie na ochranu práv spotrebiteľa založené (spotrebiteľského združenia) by malo vyplývať, že je (malo by byť) spôsobilé poskytovať kvalifikovanú právnu pomoc špecifickému subjektu zmluvného vzťahu na ochranu a hájenie práv ktorého bolo založené (spotrebiteľa), pretože ide o oblasť, v ktorej by sa malo združenie vyznať a niet preto dôvodu dať sa zastupovať advokátom. Tento záver nie je udržateľný a je v priamom rozpore nielen s čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, s ustanoveniami § 18, § 24, § 25 ods. 1 O.s.p., § 93 ods. 4 O.s.p. v znení platnom v čase vyhlásenia rozsudku, (ktorým zodpovedá aj súčasná právna úprava v čl. 6 a § 89 Civilného sporového poriadku), no aj s čl. 47 Charty základných práv Európskej únie, ale aj v rozpore so základnými a nosnými zásadami súdneho konania - práva každého na účinnú súdnu ochranu a zásadu rovnosti účastníkov konania/strán sporu. Pokiaľ určité právo je priznané „každému“, respektíve v užšom ponímaní „každému účastníkovi konania/strane sporu“, prináleží takémuto subjektu bez ohľadu na jeho právny status fyzickej či právnickej osoby, a v prípade právnickej osoby bez ohľadu na predmet jej činnosti a účel založenia. V občianskom súdnom konaní majú strany sporu rovnaké postavenie (§ 18 O.s.p., ktorému zodpovedá čl. 6 CSP) a v konaní mal dovtedajší vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania (§ 19 ods. 4 O.s.p.). Prípadné obmedzenia určitého práva musia vyplývať len zo zákona a z platnej právnej úpravy a výlučne v ich intenciách. Zo žiadneho ustanovenia vtedajšej právnej úpravy O.s.p. nevyplývalo, že by vedľajší účastník nemal právo dať sa v konaní pred súdom zastúpiť advokátom. V súlade s ustanovením § 137 O.s.p. v znení platnom a

účinnom v čase vyhlásenia rozsudku boli trovy konania, okrem iného, aj trovy právneho zastúpenia, ak je zástupcom advokát.

24. Z uvedeného dôvodu potom súd prvej inštancie správne a v čase vyhlásenia rozsudku v súlade s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p., po konštatovaní plného procesného úspechu žalovanej, uložil žalobcovi povinnosť nahradiť trovy procesne úspešnej protistrany, ktorou bola tak žalovaná, ako aj dovtedajší vedľajší účastník na strane žalovanej, keďže si trovy konania riadne a včas uplatnil a vyčíslil a to za 2 úkony právnej služby advokáta (prevzatie a príprava zastúpenia a písomné podanie na súd - vyjadrenie k návrhu a meritu veci), takže odvolací súd konštatuje priznanie výlučne len nevyhnutných a aj účelných trov prvoinštančného konania, ktoré vznikli dovtedajšiemu vedľajšiemu účastníkovi jeho kvalifikovaným právnym zastúpením advokátom. Súd priznal trovy právneho zastúpenia v súlade s ustanoveniami Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

25. Odvolací súd preto rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti o trovách prvoinštančného konania vedľajšieho účastníka na strane žalovanej potvrdil podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

26. Vo zvyšnej, odvolaní nenapadnutej časti, zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

27. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu strán v konaní (§ 255 CSP) a vyslovil, že Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom 080 01 Prešov, Námestie legionárov 5, IČO: 42 176 778, zastúpené splnomocneným advokátom JUDr. Andrejom Cifrom, so sídlom Advokátska kancelária 984 01 Lučenec, Janka Kráľa 5/A, nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

28. Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom 080 05 Prešov, Važecká 16, IČO: 42176 778, ktoré do 30. 06. 2016 vystupovalo v konaní v procesnom postavení ako vedľajší účastník na strane žalovanej podľa právnej úpravy platnej a účinnej do 30. 06. 2016. Nová právna úprava zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku procesný inštitút vedľajšieho účastníka neupravuje. Nakoľko intertemporálne ustanovenia Civilného sporového poriadku neobsahujú prechodné ustanovenie, podľa ktorého by zostalo zachované procesné postavenie dovtedajších vedľajších účastníkov konania, ktorí vstúpili do konaní podľa ustanovenia § 93 ods. 1 a 2 O.s.p., je nutné prijať záver, že ich procesné účastiť aj v doposiaľ neskončených konaniach ex lege zaniklo. Keďže tak v odvolacom konaní je procesne úspešný subjekt, ktorý nie je stranou sporu, pričom súd je oprávnený priznať náhradu trov konania výlučne len strane sporu (§ 255 CSP), no procesné účastiť subjektu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom 080 05 Prešov, Važecká 16, IČO: 42176 778 s účinnosťou od 01.07.2016 zaniklo, nemožno mu priznať trovy konania za vyjadrenie k odvolaniu, podané dňa 13.09.2016. Odvolací súd na dôvažok a pre úplnosť však poznamenáva, že striktné vychádzajúc zo zásady hospodárnosti konania a povinnosti súdu skúmať účelnosť a nevyhnutnosť vynaloženia trov v konaní, by ani nemohol považovať vyjadrenie dovtedajšieho vedľajšieho účastníka na strane žalovanej za nevyhnutné, nakoľko sa vyjadroval len k odvolaniu žalobcu ohľadom trov konania, ktorých skúmanie účelnosti však prináleží výlučne súdu. Vyjadrenie k odvolaniu žalobcu preto nebolo potrebné a trovy spojené s týmto vyjadrením by odvolací súd ani nemohol uznať ako účelne vynaložené.

29. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).